

Biblisk allmänbildning inför söndag 6 februari, 2022 Årgång 2

KYNDELSMÄSSODAGEN - Uppenbarelsens ljus

Luk 2:22-40 När tiden var inne för deras rening enligt Moses lag tog de honom till Jerusalem för att bära fram honom inför Herren – det står nämligen i Herrens lag att varje förstfödd av mankön skall helgas åt Herren – och för att offra två turturduvor eller två unga duvor, så som det är föreskrivet i Herrens lag. I Jerusalem fanns en man vid namn Symeon, som var rättfärdig och from och som väntade på Israels tröst. Helig ande var över honom, och den heliga anden hade uppenbarat för honom att han inte skulle se döden förrän han hade sett Herrens Messias. Ledd av Anden gick han till templet, och när föräldrarna kom in med barnet Jesus för att göra med honom som det är sed enligt lagen, tog han honom i famnen och prisade Gud och sade:

»Herre, nu låter du din tjänare gå hem, i frid, som du har lovat.

Ty mina ögon har skådat frälsningen

som du har berett åt alla folk, ett ljus med uppenbarelse åt hedningarna och härlighet åt ditt folk Israel.

«Hans far och mor förundrade sig över vad som sades om honom. Och Symeon välsignade dem och sade till hans mor Maria: »Detta barn skall bli till fall eller upprättelse för många i Israel och till ett tecken som väcker strid – ja, också genom din egen själ skall det gå ett svärd – för att många innersta tankar skall komma i dagen. «Där fanns också en kvinna med profetisk gåva, Hanna, Fanuels dotter, av Ashers stam. Hon var till åren kommen; som ung hade hon varit gift i sju år, sedan hade hon levt som änka och var nu åttiofyra år gammal. Hon vek aldrig från templet utan tjänade Gud dag och natt med fasta och bön. Just i den stunden kom hon fram, och hon tackade och prisade Gud och talade om barnet för alla som väntade på Jerusalems befrielse. När de hade fullgjort allt som föreskrivs i Herrens lag återvände de till sin hemstad Nasaret i Galileen. Pojken växte och fylldes av styrka och vishet, och Guds välbehag var med honom.

Vi skall se vad som gällde under gamla testamentets tid. Förordningar Gud gav Mose, förordningar – alltså lag – som innebar offer. I dagens evangelietext berättas att två duvor skulle offras när första barnet var en gosse. Offras: Duvorna skulle helt enkelt avlivas.

2 Mos 13:1-2 Herren talade till Mose: »Allt förstfött bland israeliterna, det första som kommer ur moderlivet, bland både människor och boskap, det skall du helga åt mig. Det tillhör mig.«

[Principen att helga det första gällde grödor, djur och människor. Det var en ständig påminnelse om att allt tillhör Herren och att varje god gåva kommer från honom. Budet iakttogs en månad efter födseln, se 4 Mos 8:16. Fadern överlämnade sin son till en präst i templet och fick honom tillbaka mot en föreskriven symbolisk summa på fem silvermynt. Ceremonin som kallas Pidyon haben, hebreiska för "friköpandet av sonen", praktiseras ännu i dag av ortodoxa judar.] Slut citat Svenska kyrkans bibeln.

I dagens text finns inget nämnt om att Josef köpte tillbaka Jesus. Josef och Maria var fattiga, därav kan vi förstå att Jesus inte var friköpt, utan förblev helgad – alltså avskild – åt Gud.

Du och jag lever i nya testamentets tid, där den gamla offerlagen är avskaffad. Jesus genomförde försoningen mellan Gud och människor. Vill du och jag tro på – lita på – detta, då har vi följande evighetslöfte:

Rom 3:21-26 Men nu har Gud uppenbarat en rättfärdighet som inte beror av lagen men som lagen och profeterna har vittnat om – en rättfärdighet från Gud genom tron på Jesus Kristus, för alla dem som tror. Här görs ingen åtskillnad. Alla har syndat och gått miste om härligheten från Gud, och utan att ha förtjänat det blir de rättfärdiga av hans nåd, eftersom han har friköpt dem genom Kristus Jesus. Gud har låtit hans blod bli ett försoningsoffer för dem som tror. Så ville han visa sin rättfärdighet, eftersom han förut hade lämnat synderna ostraffade, under uppskovets tid. I vår egen tid ville han visa sin rättfärdighet: att han är rättfärdig och gör den rättfärdig som tror på Jesus.